

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
LENN, LORENA

*Legea iubirii / Lorena Lenn. - Timișoara :
Stylished, 2018*
ISBN 978-606-94670-2-2

821.135.1

*Editura STYLISHED
Timișoara, Județul Timiș
Calea Martirilor 1989, nr. 51/27
Tel.: (+40)727.07.49.48
www.stylishedbooks.ro*

LEGEA IUBIRII

Capitolul 1

Darcy Parker era mai mult decât indignată: deși înțelegea atitudinea protectoare a șefului său, căpitanul de poliție Layne Halle, nu se simțea în largul ei știind că urma să aibă un partener detectiv. Acest lucru i se părea inutil, având în vedere faptul că atâtia ani lucrase de una singură și se descurcase chiar foarte bine, rezolvând o sumedenie de cazuri dificile.

Încă de când a terminat Academia de poliție, a fost luată sub aripa protectoare a șefului ei, un bărbat pe care îl aprecia enorm, chiar dacă, în aparență, părea un tip atât de dur. Era recunoscut pentru seriozitatea lui, dar și pentru dorința de a vedea cât mai multe cazuri rezolvate, însă Darcy știa că Layne putea fi și altfel: blând și amabil cu cei din jurul său, mai ales că avusese grija ca ea să se adapteze cât mai repede în secția lui de poliție din Houston, Texas.

— Darcy?

— Da! spuse ea tresăriind ușor, întreruptă din gânduri.

Ușa biroului ei se deschise mai repede decât și-ar fi dorit.

— Căpitanul are nevoie de tine în biroul lui. Te așteaptă chiar acum.

— Bine. Mersi, Sloan.

Se ridică și-l urmă pe Tânărului ei coleg până în biroul lui Layne, fiind pregătită să se opună

din nou acelei măsuri din punctul ei de vedere tiranice.

Imediat cum a ajuns în biroul căpitanului, Darcy a deschis gura ca să spună ceva, în semn de protest, însă cuvintele i s-au oprit pentru o secundă în gât.

— Darcy, draga mea, ţi-l prezint pe Bryan Rafferty, cel care de azi înainte îți va fi partener. Decizia e luată deja, aşa că nu-mi rămâne decât să vă doresc o colaborare cât mai bună.

— Dar, căpitane... încercă ea să refuze, conștientă pe deplin de masculinitatea celui care urma să-i devină partener. Niciodată în viață nu se mai simțise atât de expusă în fața privirii pătrunzătoare a unui bărbat, mai ales că trebuise să clikească de mai multe ori pentru a-și reveni din starea care o cuprinsese. Știa prea bine cine era Bryan Rafferty. Oricum, ultima ei opțiune, de astă putea fi sigură. Bărbat înalt, cu statură atletică, părul săten, avea niște ochi albaștri care puteau, atunci când își dorea asta, să fie pătrunzători ca un cuțit. Și tot ce făcea el era să stea acolo, sprijinit de perete, relaxat, îmbrăcat în costumul acela care se potrivea atât de bine pe corpul lui și să o privească într-un mod care o incomoda. Putea să jure că o recunoscuse, după felul în care o fixa cu privirea.

— Darcy, ești singura femeie detectiv din secția asta care nu are partener, iar situația nu

mai poate continua. Bryan, bine ai venit în secția mea. E o plăcere să te avem aici și nu pot decât să sper că vei aduce un plus de siguranță și încredere acestui loc.

— Si pentru mine este o plăcere, căpitane. Darcy, mă bucur să te revăd. A trecut aproape un an de când am absolvit Academia, nu? Sunt sigur că vom lucra excelent împreună.

Se desprinse de peretele pe care-l sprijinea și veni spre ea cu mâna întinsă. Darcy i-a strâns mâna scurt, doar cât să nu pară lipsită de maniere.

— Bună, Bryan. Dacă trebuie, voi face asta...

Tonul ei trăda neplăcerea pe care o simtea în acele momente. Și-a tras mâna din mâna lui, simțindu-se ușor intimidată de forță și de căldura pe care i-o inspirase acel contact.

— Vă cunoașteți? a întrebat căpitanul ușor surprins.

— Desigur. Am fost colegi la Academie, a precizat Bryan cu un surâs în colțul buzelor.

Darcy a simțind o bruscă nevoie de aer. Trebuia să plece de acolo cât mai repede. După zâmbetul lui Bryan, acesta își mai amintea de ceea ce se întâmplase între ei la petrecerea de absolvire. Era un lucru pe care îl crezuse uitat și lipsit de importanță. Oricum, nu fusese vina ei...

— Pot să plec? întrebă ea fără chef.

— Darcy, te rog să-i arăți lui Bryan biroul. Neavând spațiu suficient, n-am putut să-i amena-

jăm altul, aşa că îl veţi împărţi pe-al tău.

— Bine, căpitane... l-a privit ea nemulțumită. Era chiar mai mult de-atât, era de-a dreptul furioasă, fiindcă își simțea intimitatea și mai invadată de acel intrus.

A ieșit conștientă că el o urma îndeaproape, la un moment dat ajungând-o și alăturându-i-se. Până la biroul ei, Darcy a trebuit să suporte și să privească felul în care el îi cucerea colegii, dar și colegele, zâmbindu-le și vorbindu-le ca și când i-ar fi cunoscut de o viață. Aproape că și-a putut auzi colegele de diverse vârste cum suspinau la vederea lui, de parcă ar fi fost singurul bărbat drăguț de pe lume, lucru care a făcut-o să-și dea ochii peste cap. Bryan s-a întors spre ea chiar în acel moment, surprinzându-i gestul, A privit-o amuzat, iar Darcy s-a întors cu spatele, grăbindu-se spre biroul ei, ca și când acolo ar fi avut o cale de scăpare.

— Hmm, drăguț birou... a remarcat el, intrând și închizând ușa în urma lui.

— Mersi. Deocamdată nu este decât masa mea aici, n-am știut că vei veni. Dar probabil că vei primi una cât de curând.

S-a așezat pe scaunul ei capitonat și a încercat să-l privească detașat, însă era atât de greu să facă asta atunci când venea vorba de Bryan...

— Cum ți se pare ideea că vom lucra împreună?

— O inutilitate. Mă descurg foarte bine singură, nu am nevoie de un partener, nu știu ce i-a venit lui Layne...

— Exact cum mă așteptam...

Bryan s-a așezat pe scaunul din fața biroului ei, micșorând și mai mult distanța.

— Să știi că sunt nevoită să fac asta, însă nu înseamnă că mă și încântă. Layne e prea...

— Layne? Așa îi spui? A, uităsem că voi doi sunteți cunoșcuți pentru relația voastră apropiată. Unii spun chiar că n-ar fi vorba doar de o simplă relație de prietenie, dar mă rog, tu știi mai bine.

Își deschise un nasture de la sacou și imediat se simți mai liber.

— E treaba lor cum gândesc. Pe mine nu mă afectează. Îmi văd de treburile mele, în care aş vrea să te implici cât mai puțin. Cazurile pe care le voi primi sunt ale mele și nu vreau să ai impresia că ești mai presus decât mine, ai înțeles?

— Nici nu cred asta, Darcy, doar suntem parteneri, nu e niciunul mai presus decât celăllalt. Nu-ți place deloc chestia asta, nu? a întrebat-o el amuzat, dându-și în final sacoul jos și atârnându-l de spătarul scaunului. E prima mea zi aici, aşa că am venit și eu cât de cât aranjat, dar de mâine voi reveni la stilul care mă reprezintă. Abia aștept.

— Deloc, i-a răspuns ea direct, simțind că

spațiul din birou devine tot mai strâmt. Ce faci aici, Bryan? De ce un detectiv bun ca tine vine într-o secție atât de nepotrivită pentru gustul tău? Tu chiar nu ai ce să cauți aici. Ești sigur că nu te-ai rătăcit?

— Ooo, dar câtă delicatețe... Știi să faci un bărbat să se simtă binevenit, nu? Uite, de exemplu, ce primire frumoasă mi-au oferit colegii tăi. Numai tu te porți de parcă ai vrea să mă vezi plecat cât mai repede. Ar trebui să te bucuri pentru șansa de a lucra alături de mine, Darcy...

— E, uite că nu mă bucur atât de mult.

L-a privit cu seriozitate. Era recunoscut pentru eficiența de care dădea dovedă în rezolvarea cazurilor, dar ea nu era dornică să recunoască faptul că-i admira profesionalismul.

— A fost atât de rău? a întrebat-o brusc pe un alt ton, mult mai senzual.

— Ce? La ce te referi?

— La felul în care te-am sărutat în noaptea aia...

— Chiar nu trebuie să aduci vorba despre momentul ăla ridicol. A fost un joc prostesc, la care am fost nevoită să particip, iar faptul că sticla aia s-a oprit la tine, n-a fost decât o întâmplare. O noapte nebunească, în care am asistat la o petrecere de absolvire. Serios, Bryan, nu mai vreau să aud nici măcar vreun cuvânt legat de asta.

Speră ca vocea să nu-i fi tremurat. Cum îndrăznea să aducă vorba despre acel sărut, unul care, în mod sigur, nu contase vreo secundă pentru un bărbat ca el.

— Deci îți amintești... Cine-ar fi zis? Mi s-a spus că mă pricepe chiar foarte bine. Dintre toate femeile pe care le-am sărutat, numai tu pari să ai nemulțumiri. Nu pot să nu mă întreb de ce. Poate fiindcă m-am rezumat doar la atât?

— Ești prea plin de tine, Bryan. Să fie singura dată când aud vreo aluzie de genul acesta, ai înțeles? Dacă vrei să avem o relație de parteneriat cât se poate de calmă, îți recomand să te oprești aici cu strategiile astea lipsite de farmec.

— Bine, am înțeles, șefa... Eram doar curios: oare cum ai fi reacționat dacă lucrurile ar fi continuat? În noaptea aceea ai fugit din brațele mele imediat după ce te-am sărutat, lăsându-mă să mă întreb ce n-am făcut bine... Cred că pot să-mi răspunzi la întrebarea asta acum, dacă tot suntem singuri aici.

Tonul lui părea innocent, dar o privi amuzat și curios în același timp.

— Referitor la prima întrebare, se pare că nu vom ști vreodată, Bryan. În ceea ce privește cea de-a doua, pot să-ți spun doar că a fost o reacție impulsivă, una pentru care mă felicit și în ziua de azi. Acum putem să ne concentrăm la ceea ce e cu adevărat important?

— Desigur. De mâine, acum sunt doar în trecere. Să înțeleg că vrei să conduci tu mașina?

Darcy a inspirat adânc. El încă se amuza pe seama ei. Credea că e o femeie slabă, supusă dorințelor lui primordiale, dar și caracterului său de-a dreptul imposibil. Bryan era culmea, de asta era sigură. Nimici nu mai avusese curajul să o trateze astfel, iar atitudinea lui o exaspera.

— Poți fi sigur de asta.

— Și când îmi vei permite să o conduc și eu?

— Niciodată...

— Nu spune lucruri pe care nu le vei putea respecta. Dacă tot ne plac jocurile, propun să facem un pariu.

— Nu, a spus ea mai repede decât și-ar fi dorit.

Bryan a zâmbind larg, făcând-o să se înfiorare.

— De ce, ti-e teamă că-l vei pierde?

— Nu vreau să am de-a face cu tine mai mult decât e necesar, Bryan. Simplu.

— Bine, atunci voi paria doar eu: vei fi a mea cu totul. Să nu spui că nu te-am avertizat!

Darcy l-a privit furioasă și surprinsă. Cum își permitea să o trateze astfel, ca pe un simplu obiect, numai fiindcă era curios în privința ei?

— Da, se vede de ce ești totuși un detectiv lăudat mai mult decât trebuie: imaginația ta e de vină.

— În sfârșit, aud și eu un lucru bun de la tine în ceea ce mă privește. Să ai o seară frumoasă!

S-a ridicat de pe scaun, luându-și sacoul într-un deget și punându-l pe umăr.

— La fel. Sper să te rătăcești până mâine și să nu mai găsești drumul spre partea asta a orașului, i-a zis ea suficient de tare încât să fie auzită.

— Nicio sansă, Darcy. Am un foarte bun simț al orientării, a lămurit-o el la fel de zâmbitor, înainte de a ieși din birou.

Darcy s-a ridicat de pe scaun, s-a dus la ferestra și a deschis-o larg, simțind nevoie de mai mult aer. Uitase să ia micul dejun, numai aşa putea să-și explice tremurul ușor al corpului. Cum putea cineva să aibă o astfel de putere nevăzută și nebănuitură asupra ei?

În încercarea de a-și reveni în urma revederii neprevăzute, și-a atins lănțișorul, de care atârnă un pandantiv în formă de jumătate de inimă. Cu siguranță avea lucruri mai importante de făcut decât să dea atenție unuia ca Bryan Rafferty. Trebuia să se ocupe de căutarea surorii mai mici, pe care spera să o găsească foarte curând. Devenise scopul ei principal. Madison avea cealaltă jumătate de inimă. Fuseseră separate de la vîrsta de zece ani, când mama lor a decis să o dea pe Madison spre adoptie. Era important, cel mai important, de fapt. Deși mama lor murise în urmă cu câțiva ani, nici înainte să-și dea ultima suflare

nu-i oferise răspunsurile dorite. Tot spunea că nu știe unde se află Madison și că oricum nu-i păsa, atitudine care a făcut-o pe Darcy să se înstrâneze tot mai mult de cea care-i dăduse viață.

Privind în continuare pe fereastră la soarele care apunea, Darcy rememoră diverse aspecte din viața ei. Nu-și cunoscuse niciodată tatăl, iar asta pentru că nici mama ei, care avusese o viață plină de promiscuitate, nu știa cine era. Și-a trecut rapid mâna prin părul șaten, care îi ajungea până la umeri, decisă să meargă spre casă, acolo unde o aștepta sufletul cel mai drag ei, Kitty, o pisicuță care-i liniștea toate gândurile. Compania felinei era de multe ori mai de dorit decât multe altele. Darcy aprecia calmul și liniștea, dar și singurătatea din adăpostul casei. Acolo era departe de lucrurile urâte ale societății, lucruri dintre cele mai grave, de care avea parte atunci când venea la secție: droguri, violență, arme, crime. Și totuși, pasiunea pentru meseria de detectiv o făcuse să găsească puterea de a continua pe acest drum. Era atât de mulțumită atunci când reușea să-i aducă în fața legii pe cei care nu o respectau!

O clipă, gândul i-a zburat la Bryan. Și-a amintit de pasiunea acestuia pentru munca de detectiv, pasiune pe care o dezvoltase în cei trei ani cât fusese student la Academia de Poliție din Houston. Deși nu avuseseră o relație prea apropiată în timpul acela, ea n-a fost singura care a re-

marcat farmecul acestuia, farmec de care Bryan era conștient, motiv pentru care considera că i se cuvenea totul. Era îndrăzneț, tenace, capabil să se descurce în situații periculoase. Și... de o frumusețe răpitoare, care se potrivea perfect temperamentului exploziv al acestuia. Când apărea în curtea facultății sau oriunde se nimerea să fie și ea, Bryan îi atrăgea imediat atenția. Era lăudat chiar și de către profesorii de la Academie, iar ea era atrasă de el ca un fluture de lumină.

Darcy a închis ochii, aducându-și aminte de petrecerea de absolvire, momentul acela fatidic în care luase parte la acel joc copilăresc. Fuse nevoie să se lase sărutată în fața atâtorei colegi de cel pentru care făcuse în secret o pasiune, una despre care știa prea bine că nu avea să ducă nicăieri vreodată, însă căreia nu i se putea opune, oricât și-ar fi dorit. A deschis ochii, respirând adânc aerul mai răcoros care venise odată cu apusul. Privea pierdută pe fereastră, simțind chiar și în clipa aceea gustul buzelor lui Bryan, dar și modul în care acesta o sărutase. O făcuse fără să ezite, pasional și atât de personal, deși erau atâtea fete pe care le putea săruta în voie. Numai destinul făcuse ca jocul acela să reprezinte ocazia mult visată de Darcy, de a-l simți aproape de ea. Felul în care el o sărutase a făcut-o să îi placă și să se teamă în același timp, motiv pentru care, după câteva secunde, Darcy a fugit de acolo,